

DE VLAAMSCHE POST

BEHEER EN REDAKTIE: BEGIJNHOF, 40, GENT

AFGEVAARDIGDEN DER REDAKTIE: J. DE BOEVÉ, A. THIRY & R. KIMPE

... EN IK ZIE MIJN VLAANDEREN VRIJ
TH. COOPMAN

Verordeningen en Mededeelingen

In de nacht van 23 September werden op het grondgebied der gemeente Meire de door het Duitse leger benuttigde telefoon-draden tusschen Aalst en Sottegem op eene lengte van 500 m. afgesneden en ontvreemd.

Het leger-opperbevel heeft de gemeente Meire als straf eene boete van 5000 mark opgelegd.

Dit brengt ter algemeene kennis.

Het Hoofd van het burgerlijk bestuur.
van KEUDELL
Regeringsraad.

Bij vonnis van 23 Oktober zijn door het veldgerecht der Kommandantur te Gent

de volgende Belgische personen voor spioendens dienst veroordeeld geworden:

- Graaf Jozef De Hemptinne
- 1 opperwachmeister der gendarmerie
- 1 makelaar ter dood.
- 2 koffiehuisshouders
- 1 koffiehuisshouder
- 1 chauffeur
- 2 spoorweg bedienden
- 1 diensdoend officier van het Belgische leger, tot tuchthuisstraffen van 3 tot 15 jaar.

Gent, 26 Oktober 1915.

De Etappenkommandant.

Een Duits oordeel over onze taaltoestanden

(Vereenvoudigde spelling)

I.

Onder de hoofding « Belgien als ewiger Fund Deutschlands » verscheen in « Die Post » een opstel over onze taaltoestanden die door de schrijver geschiedkundig behandeld worden. Hieraan knoopt hij ook beschouwingen over de taaltoestanden in Zwitserland en over de verfransing van de naar Antwerpen overgewaaid Duitsers. Een ander schijnt me belangwekkend genoeg om onder het oog van de lezers van de « Vlaamse Post » te brengen vooral omdat wij over het algemeen valse voorstellingen hebben over de toestanden in Zwitserland.

In Duitsland is men nog altijd over de verwondering niet heen die veroorzaakt werd door het feit dat België, en wel het ganse « belgische volk » waarlijk boosaardig vijandig tegen ons optrad in het begin van de oorlog, dat een beslisse tegenstand voortduurt, dat zelfs in de vlaamse gewesten een openlijk partij-trekken voor de duitse zaak nog niet gevolgd is. Men moet daarover, als immer, geschiedkundig oordelen; indien onze diplomaten minder rechtswetenschap en meer geschiedenis bestudeerden, zou den misschien enige tekortkomingen vermeden geweest zijn.

Als men de grenzen van een volk wil afpalen, zo is daartoe, ondanks alle daar-tegen indruisende bewijzen, geen ander bepalingsmiddel over dan de taal. Zonder twijfel werkt de rasiuflowd sterk mee, maar het ras is niet immer erkenbaar; alle volkeren hebben overigens rasvermengingen ondergaan zodat geen volkome raszuivere volken bestaan. Het uitdrukkingmiddel voor de ganse kultuur is de taal geworden; taalgemeenschappen en kultuurgemeenschap verbeelden tans hoofdzakelijk volksgemeenschap. De Franken hebben de waarheid van deze grondregel reeds vroeg ingezien; zij werden ook door hun laag geboortecijfer al vroeg gedwongen niet met uitwijking te werken doch met het opdringen van hun taal. Zij hebben geen al-franse verenigingen gesticht maar een *alliance française pour la propagation de la langue française à l'étranger*. Bij middel van die taalvereniging die voor doel had de verbreiding van de franse taal, werden dan ook vooral België, Holland, Zwitserland en het Oosten bewerkt.

Ook de Vlamingen hebben deze gedachten over de invloed van de taal begrepen. Zij kampen om hun volkseigendommelichheid zoals het zich in de taal uitdrukt. De taal, zegt hun spreekwoord, is gans het volk.

Men zegt dat België en Zwitserland, voorbeelden zijn van staten waarin verscheiden volkeren vreedzaam samenwonen. Dat is ook één van die domme spreekwijzen die zich eeuwig voortplanten. Zij zijn in werkelijkheid tegenvoorbeelden. In Zwitserland is de vrede mogelijk omdat de tweetaligheid enkel bij de Duitsers, die de groote meerderheid vormen, doorgevoerd werd. Zij hebben alle nithangborden tweetalig en in Bern en Basel wordt buitengewoon veel Frans gesproken. In het ganse franse Zwitserland is de taalwet over 't algemeen niet

doorgevoerd: alle opschriften zijn uitsluitend Frans en het Duits wordt er streng verbannen. Omdat de Duits-Zwitsers zich als onderworpen en minderwaardige staatsburger laat behandelen daardoor is vreedzaam samenwonen nog voorlopig mogelijk. In België wonen de volkeren over 't algemeen niet « vreedzaam » bij elkaar, maar *vijandig*, en wanneer zij nog samenwonen zo is dit tot heden hieraan te wijten dat het Walendom en het Fransendom een volledige zegepraal over het Vlaamendom behaalden en hun hoerschappij tot nog toe wisten te handhaven.

Het hertogdom Boergondie (wel te onderscheiden van Arilaties en hoog Boergondie) is steeds zuiver Frans geweest; het lag tussen de Seine en de Schelde. Het werd toebedeeld aan een zijtijn van de Capeto, de Valois. Deze verwierven in 1369 Vlaanderen, later ook Brabant en Limburg (1430); kort daarop ook Holland, Henegouwen en Luxemburg. Hof en bestuur van dit grote rijk waren frans. Diarin werd geen verandering gebracht toen deze Lijn uitstierf en het land overging aan de Habsburgers.

Keizer Karel, die gedeeltelijk in Gent werd grootgebracht, spraak thuis Spaans, doch in staatkundige betrekkingen Frans; zijn briefwisseling met zijn gezanten in Brussel, door Ranke opgedolven, was Frans. Van die tijd af is het midden-beheer van de Nederlanden die tans België heten, Frans geweest, en van het hof en het beaamtendom is die taal in Brussel overgegaan tot de burgerij. In de afzonderlijke landsdelen als Vlaanderen en Holland waren de beheren natuurlijk Nederlanders, doch de midden regering was en bleef Frans zoowel in de Spaanse als in de Oostenrijkse tijd. Dat in de volgende eeuwen het sterk militair, politiek en kultureel overwichtige Frankrijk een bijzondere druk op de naburige landen moest uitoefenen, is begripelijk. De franse omwenteling verfransde het land met geweld. Van Brussel en de grote steden breidde zich het Frans immer méér uit. Eendere verschijnselen hadden wij overigens ook in Duitsland omstreeks 1700 en 1800 en nog heden vindt men die invloed in Zwitserland en Holland.

Daardoor kwam nu sedert 1800 ongeveer een *renaissance* van het Walendom — beter ware het te spreken van een *naissance*. De bewoners van de ardeense berggruinen en van de naburige arde dalen hadden eeuwenlang een ongeacht, om wel te zeggen veracht, bestaan gevoerd.

De Waal Destree heeft de Waal Pirene die in Gent hoogleeraar is (overigens grotendeels in Berlijn gestudeerd heeft) verweten dat hij in zijn grote geschiedenis van België de Walen slecht behandeld heeft en het ganse overwicht op de Vlamingen gelegd. De verklaring is zeer eenvoudig: de Walen hebben in 't geheel geen geschiedenis. Het bisdom en de stad Luik waren duitse stichtingen; het overige van gans Wallonie is zwijgen. De grote geschiedenis werd door de Vlamingen gemaakt, van Brabant en van de rijke steden-gemenebesten in Vlaanderen. Dat

veranderde sedert kolen werden ontdekt en bij middel van masjinen stelselmatig uitgebaat. De Waalse nijverheid heeft hun land verrijkt terwijl de Vlaamse streken zuiver landelijk bleven, dat op het duinenzand rustende Vlaanderen geen rijke opbrengsten leverde en de Vlaamse handelsteden ontvolkten wijl zij geen wereldmarkt achter zich hadden.

Het samengaan van de Walen met de hogere beambten en de burgerklasse in Vlaanderen heeft dan de merkwaardigste politieke beeltenis van de ganse wereld geschapen: het koninkrijk België.

Men gaf in 1815 de spaans-oostenrijkse Nederlanden aan de opvolger van de generale staten: het koninkrijk der Nederlanden.

Men moet erkennen dat de Hollanders en hun Koning volkomen ingezien hadden waar de sleutel tot de macht lag: in de Nederlandse taal. Zij begrepen dat, zo het hun gelukte de Vlaams-Nederlandse taal in haar gebied, aldus de tegenwoordige provincien Brabant, Limburg, Antwerpen, Oost- en West-Vlaanderen, door te voeren, dat het dan zou mogelijk worden dat gebied immerdurend met Nederland te verenigen. Zij begonnen daarop een schoolhervorming die na één of twee geslachten de beste uitslagen had moeten hebben. Men liet hen echter geen tijd. Als de franse kringen merkten waarom het ging, maakten zij reeds vijftien jaar later de noodlottige omwenteling van 1830. De berekeningen van Koning Willem gingen aan twee gebreken mank: een zulk schoolhervorming kan eerst na tientallen van jaren slagen; ondertussen was echter het Vlaamse volk nog gans onder de indruk, na de geweldadige onderdrukking van het voorgaande tijdperk, van de franse kultuur en had alle herinnering aan eigen groots verleden verloren; het kwam daardoor het streven van de Hollanders gaenszins te ontmoet. En het kleine koninkrijk der Nederlanden was te zwak om hertoe geweld te gebruiken.

Het staat tans buiten allen twijfel dat de belgische omwenteling van uit Frankrijk werd ingevoerd. Zij werd rechtstreeks door Franssen, met frans geld in gang gestoken. De leiders, Rogier aan 't hoofd, waren geboren Franssen en als, ondanks alles, de omwenteling niet zegenpraalke, rakte het franse leger in het land om dit te bemachtigen. Het toenmaals rein demokratise idealen najagende duitse volk zag in die omwenteling slechts een opstand tegen de verknechting vanwege een dwingeland; het begreep niet dat hier een van onze eigen volksdelen verdubbeld werd.

De britse aanspraak ontrukte het land nauweliks aan de onmiddelijke franse overheersing. Zo kwam dit kranke standbeeld tot stand dat 85 jaar lang bestaan heeft. Men raakte in verlegenheid hoe men het zou noemen want hoe kon men voor Vlamingen en Walen een gemeenschappelijke naam vinden. Het oude hertogdom Boergondie was vergeten, overigens lag het in Frankrijk.

De naam Nederland bezat reeds het koninkrijk van die naam. In de nood herinnerde men zich dat twee duizend jaar vroeger daar een Keltiese stam van de Belgen gehuisd had. Deze Belgen (dat is het heersende deel van de bevolking die uit Kelten bestond en waarschijnlijk over een onderworpen oerbefolking regeerde), waren reeds onder Cesar verslagen en daarna was het land stilaan geromaniseerd geworden. Toen de Franken tijdens de volksverhuizingen invielen, werd de ganse stam van de Belgen naar 't zuiden gedrukt; het kan zijn dat onder de Walen nog een overschot van Belgen te vinden is, in ieder geval werd de hoofdmassa over de Seine of nog verder geworpen.

Die oude, tenondergegangene volkerschap van Belgen ontgroef men weer en doopte het nieuwbakken koninkrijk: België (of liever *Belgique*, G. V.) Voor de frankiese vlamingen van Brabant in Vlaanderen, wier voorouders deze Belgen veraaragd hadden, was dat een openbare smaad, maar het Vlaamse volk kende het verleden niet, zonder leiders en zonder kultuur in eigen taal, zoals het was.

Deze nieuwe belgiese staat werd nu met geweld verfransd. Beheer, leger, gerecht waren Frans. Betrekkelijk de scholen behield men zich met de fraze: die taal zou iedemaal overheersend zijn *qui conquirent le mieux aux besoins des élites*. En dat was natuurlijk het Frans. De volkschool bleef gans vernatigd. Het moet vastgesteld worden dat, voor de tweede maal, de Vlamingen met geweld verfransd werden.

GUSTAAF VERMEERSCH Vert.

De Beweging

In het Antwerps Athenæum.

(In vereenvoudigde spelling.)

Alhoewel ik in mijn artikel van 27en September, getracht heb alle grieven zo klaar en duidelijk mogelijk voorstellen, is er in mijn relaas één punt te weinig ontwikkeld en te rooskleurig voorgesteld geworden. Wat betreft Nederlands en Frans taal-onderwijs (1), is er veel meer te zeggen, en veel meer dat ons « moet » grieven.

Inderdaad beschouwen we slechts de uurtafel, dan treft ons aanstonds de overgrote meerderheid in de Vlaamse Athenea van het Frans, meerderheid die gelijk is aan de meerderheid der Franse taal in Wallonië. Volgende tabellen bewijzen dit voldoende:

A) OUDERE HUMANIORA

1) In Wallonië:

	7e	6e	5e	4e	3e	2e	1e	Tot.
Frans (1e taal)	7	6	3	3	3	3	3	28
Ned. of Duits (2e taal)	5	3	3	3	3	3	3	20
Nederlands of Duits (3e taal, niet verpl.)	(2) (2) (2) (2) (2) (2) (2)							

II. In Vlaanderen:

	6e	6e	3e	3e	3e	3e	3e	27
Frans (2e taal)	6	6	3	3	3	3	3	27
Nederlands (1e taal)	6	6	3	3	3	3	3	27

B) NIEUWERE HUMANIORA

1. In Wallonië:

	7e	6e	5e	4e	3e	2e	1e	Tot.
Frans (1e taal)	8	8	7	7	6	6	6	48
Ned. of Duits (2e taal)	6	6	3	3	3	3	3	27
Ned. of Duits (3e taal)	2	4	3	3	3	3	3	18

II. In Vlaanderen:

	7e	8e	7e	7e	5e	6e	45
Frans (2e taal)	7	8	7	7	5	6	45
Nederlands (2e taal)	7	6	3	3	3	3	28

Voor de oudere Humaniora blijkt hieruit dat er in Vlaanderen, ook te Antwerpen, een gelijk aantal uren les worden besteed aan Frans en Nederlands. Hier is dus de toestand enigszins logies.

Uit de vergelijking met Wallonië blijkt echter: dat daar met het onderwijs der tweede taal eerst in de 6de klasse wordt aangevangen, met veel kleiner aantal uren les; dat in sommige Athenea het Nederlands in 't geheel niet wordt aangeleerd, als zijnde derde taal en niet verplichtend: zulks is het geval o.a. te Luik, Verviers en Aarlen; ook de beheerraad van het Atheneum te Charleroi, met volksvertegenwoordiger Buissel aan het hoofd, spande sedert jaren alle pogingen in om het Nederlands te vervangen door het Duits, als 2e taal. In Vlaanderen worden het Nederlands en het Frans van in de zevende onderwezen.

Voor de nieuwere Humaniora is de toestand minder rooskleurig. Het Frans staat er in de Vlaamse Athenea op denzelfden voet als het Frans in Wallonië (46 uren en 45 uren), het Nederlands eveneens (27 uren en 28 uren). (Het Nederlands natuurlijk niet daar waar het slechts 3e taal is). Het Frans is er dus in felle eveneens als in Wallonië « eerste taal », het Nederlands tweede taal, al luidt het anders op 't papier!...

Sedert de wet Frank-Segers, die het degelijke voorstel Coremans vormzeldde, worden er in de « Waalse afdelingen » in Vlaanderen, 4 uur les aan 't Nederlands besteed. Alzo krijgen zij meer Nederlands dan de Vlamingen, en in de oudere Humaniora zelfs meer Nederlands dan Frans. Onlogieser kan het niet.

Nu krijgen de Vlamingen in het Frans zeer breedvoerige beschouwingen over alle genres, terwijl ze in het Nederlands

alles slechts oppervlakkig zien. Maar dragen ze van het eerste wel veel weg?

In alle geval, beschouwingen in de moedertaal zullen veel langer in het geheugen blijven. Men aarzel dus niet en geve aan het Nederlands den voorrang, Frans worde voor goed tweede taal, zo men eindelijk een Vlaams Vlaanderen wenst!

Dan zal het ook onnodig zijn dat ene studentebond, als de Vlaamse Bond, als zijn doel aangeve: « door zijn werk de leemten in het Nederlands taal- en letterkundig onderwijs aan te vullen ».

Nog eens: Nu kome de tijd dat Vlaanderen overal meester zij in Vlaanderen!

Sedert de heropening der klassen valt er op te merken dat de toelatingen om in de Waalse afdeling te gaan minder bereidwillig zijn toegestaan. Als voorbereiding en overgang tot een algehele vervlaamsing is zulks zeer nuttig.

Het kan slechts goed zijn, de Walen te doen voelen dat ze hier niet langer baas te spelen hebben, en dat de Vlamingen niet langer bereid zijn hun te voet te vallen en voor hen onder te doen. Hun belang moet vallen voor dat der meerderheid, dat der Vlamingen.

Minder plezierig doet aan, te zien dat er in sommige klassen, onregelmatige leerlingen zijn (d. i. leerlingen die niet alle verplichte vakken volgen) welke geen Nederlands volgen. Er zijn er zo die als talen slechts Frans en Engels leren. Mij dunkt dat als er leerlingen zijn die niet alle verplichte vakken willen volgen, men ze ten minste niet mag toelaten de twee hoofdtaalen los te laten. Het zijn hier weer Franskijnsse streken die de waarde onzer taal in twijfel willen trekken!

Vlamingen, aan 't werk, alle grieven blootgelegd, opdat wanneer Vlaanderen bestuurlike en pedagogiese zelfstandigheid zal veroverd hebben, klaar en duidelijk voor de hand ligge, waar en wat er te helen en te herstellen, afgeschaffen en te vervangen valt!

Vlaanderen, ik hoop het, worde weldra eindelijk meester in zijne scholen!

VI. N.

EEN ATHENÆUM STUDENT.

(1) Men bemerke wel dat hier enkel bedoeld wordt taal-onderwijs: spraakkunst, uitleg van schrijvers, enz. Neemt men al de vakken samen die een leerling aan onze Vlaamse athenea krijgt, waar de wet van 1883 toegepast wordt, wat op verre na niet overal het geval is, dan worden van de 9520 uren les, die hij tijdens zijn verblijf in deze scholen ontvangt, er 6560 in het Frans, 2320 in het Nederlands gegeven: 640 uren Duits en Engels in deze talen zelf.

BERICHT.

De burelen van De Vlaamse Post zijn geobend:

Beheer: van 10 tot 1 u. en van 3 tot 7 uren.

Redaktie: van 4 tot 6 uur

Kleine Kronijk

Inhoud van ons blad:

Verordeningen.
Hoofdartikel: Een Duits oordeel over onze taaltoestanden, door G. Vermeersch.
De Beweging.
Telegrammen.
Buitenland: De Balkan. — Te Wenen en Berlijn.
Kunstkronijk.
Stadsnieuws.
Gemengd Nieuws.
Menselwerken: Gunnar Hede, door Selma Lagerlöf. — Hoe Antwerpen werd ingenomen.

Nº 32 en 33 is verschenen van

Onze Taal

Weekblad der Vlaamse Krijgsgevangenen te Güttingen.

Alwie eene herinnering aan het Vlaamse Gevangenenkamp verlangt, koop het aan den prijs van 0,10 fr.

Vraat het aan onze verkoofters.

Telegrammen

De Oorlog

Westelijk front

Duitsch ambtelijk bericht.

BERLIJN, 27 Oktob. — Op de straatweg Rijsel-Arras kwam het gisteren tot kleine gevechten die voor ons gunstig verliepen. Na een gevecht met handgranaten bij Massiges konden de Fransen in een deel onzer voorste loopgraven dringen. Zij werden er des nachts weder uit verdreven.

Bij een lichtgevecht schoot luitenant Immanuel zijn vijfde vliegtuig neer, een fransche tweedekker met engelsche officieren bemant. Beide zijn gevangen. Verder werden twee vijandelijke vliegtuigen tot in den gedwongen. Zij daalden achter de vijandelijke lijn. Een ervan werd door ons geschut volledig vernield, het ander ligt ten noorden van Souchez.

Fransch ambtelijk bericht

PARIS, 26 Oktober. — De gevechten voor de verovering van de schans Lieurtine worden voortgezet. De verbitterde tegenstand onzer troepen vrijde de pogingen des vijands. Ten noord-oosten van Massiges maakten wij ons meester van een vijandelijke loopgraaf.

PARIS, 27 Oktober. — Sinds het vorige bericht is niets behuidelands te melden. Een onzer vliegers dwong een vijandelijke tweedekker tot landen ten noorden van Dormois. Het vliegtuig en de bemanning vielen in onze handen.

Oostelijk front

Duitsch ambtelijk bericht

BERLIJN, 27 Oktober.

Legergroep van generaal veldmaarschalk von Hindenburg:

Ten zuiden der spoorwielrijn Abell-Dünaburg drongen onze troepen in de streck van Tynschary over een breedte van ongeveer twee kilometers de vijandelijke stelling binnen, makten 6 officieren en 450 man gevangen, en een machingeweer en twee mijnewerps buit. De gewonnen stelling werd onmiddellijk verschillende Russische tegenaanvallen behouden; alleen het kerkhof van Tzassali (1 km ten N.O. van Garbunowska) werd gedurende den nacht weder ontruimd.

Legergroep van generaal veldmaarschalk Prins Leopold van Beieren:

Niets nieuws.

Legergroep van generaal veldmaarschalk von Linstingen:

Ten westen van Czartorysk is onze aanval gevorderd tot op de lijn Komarow-Kamienoucha, zuid-oost Miedwieze.

Oostenrijksch ambtelijk bericht.

WEENEN, 27 Oktober. De verdrijving der Russen ten westen van Czartorysk gaat voort ondanks den tegenstand van den vijand.

Italiaansch front

Oostenrijk-Hongaarsch ambtelijk bericht.

WEENEN, 27 Oktober. — Aanvallen tegen het Tolmei-bruggenhoofd werden als altijd afgeslagen. De sektoren van Plawa staan gedeeltelijk onder voortdurend trommelvuur. Een aanval bij Globna werd teruggeslagen, bij Plawa konden de Italianen niet verder vooruit komen.

Het bruggenhoofd van Goers staat nog immer onder zwaar geschutvuur in de streck ten zuidwesten van dit bruggenhoofd trachten de Italianen aan te vallen en konden zij in een klein stuk loopgraaf binnendringen, in den avond werden zij er echter weder uit verdreven.

Het geschutvuur tegen de hoogvlakten van Dobardo is veel verzwakt. De bedrijvigheid der Italianen aan het Dolomitenfront duurt voort.

Het vooruitrukken van sterke vijandelijke krachten tegen den Col di Lana mislukte volkomen. O. hospitaal in Rovereto werd door de Italianen met brandgranaten beschoten.

Italiaansch ambtelijk bericht.

ROME, 27 Oktober. Tegen Dossa Sesina en Dossa Rimit ten zuiden der op 24 Oktober veroverde vlakte van Loppio, richtte de vijand gisteren een aanhoudend artillerievuur van den Sreino berg en de werken van Riva uit, zonder tegenstand te vinden van ons geschut. In het Pontebardal gelukte het ons door onzen aanval, den Rotskofelkam te bereiken waar wij de vijandelijke verdelingswerken zwaar beschadigden. Langs het Isonzofront duurde de aanhoudende werkzaamheid onzer artillerie voort, terwijl de infanterie zich in de nieuwe veroverde stellingen versterkt. Wij sloegen gisteren kleine tegenaanvallen in de Plaats van Plawa en op den Karst terug.

Servische Fronten

Duitsch ambtelijk bericht.

BERLIJN, 27 Oktober. — Ten O. van Wisegrad werd Dobrun genomen.

De legers der generalen von Kövess en von Gallwitz hebben den vijand overal, waar hij zich tot verdediging opstelde, teruggeworpen. Met de hoofdrachten werd de algemeene lijn Valjevo Morawol (aan de Liig) Topala bereikt, ten O. daarvan de Jasenica, Raca, en, langs beide zijden van Svilajnac, de Resava overgetrokken.

In het dal der Pek is Neresnica genomen.

De ten Z van Orsova vooruitrukkende troepen maakten in Kladovo 12 zware kanonnen buit. In Ljubicevac (aan de Donau, ten O. van Brza Palanka) werd de onmiddellijke verbinding met het Bulgaarsche leger van gen. Bojadjeff door officieren patroeljes bereikt.

De rechter vleugel van het leger van gen. Bojadjeff vervolgt den vijand van uit

Negotin in N. W. en Z. W. richting. Om het bezit van Krjazevac wordt verder gevochten.

Oostenrijk-Hongaarsch ambtelijk bericht.

WEENEN, 20 Okt. — Onze troepen die ten Oosten van Wisegrad vooruitrukken wierpen den vijand over de grens. Oader de tegenstanders bevoelden zich nevens Servische afdeelingen ook Montenegrijnsche.

De troepen van generaal von Koverz die in den Noord-west hoek van Servië strijden naderen de boven Kolubara en de stad Valjevo die door de Serviërs werd ontruimd. (Zie Duitsch bericht. Rd.)

WEENEN, 27 Oktober. — Ten Oosten van Wisegrad ontruikten onze troepen den vijand de hoogten aan beide kanten van het grootsdorp Douruj.

De legers van generaal von Koverz droegen den vijand terug tot in het gebergte ten Noorden van Grn, Misanowatz, Oostenrijk-Hongaarsche krachten wierpen hem ook uit zijne stellingen der hoogten van Topala. Het Duitsche leger dat in het Morawa-dal vooruitrukt bereikte de hoogten ten Zuiden van het dal en dringt langs de Mlawa vooruit. De Orschowa legergroep rukte in Srza Palanka binnen. In Kladovo werden 12 Servische kanonnen, groote voorraden schietstof, onderhoud en kleeding buit gemaakt. Afdeelingen van de Bulgaarsche legers die ten Westen van Negotin strijden kwamen in aansluiting met de Duitsche en Oostenrijk-Hongaarsche troepen. De Bulgaarsche troepen die tegen Kujachevatz waren gezonden streken reeds gisteren in het Oostelijk deel dezer stad.

Bulgaarsch ambtelijk bericht.

SOFIA, 27 Oktober. — Voorvallen van 25 Oktober: ons offensief duurt voort op het geheele front. In Negotin vonden wij groote voorraden meel en haver.

In de Donauhaven Kusriak ten westen van Praha werden buit gemaakt: 4000 wintervesten, 2000 winterjassen, 2000 petten, en 30 kisten schietstof.

Bij Kujachevatz namen wij vier veldkanonnen en zes kisten schietstof en namen wij een hoofdman en 30 soldaten gevangen. In de streck Kossowo begint de Albaneesche bevolking gewapenderhand tegen de Serviërs op te komen.

Ten noorden van Uskub op den weg naar Katcha ik ontdekten men de lijnen van 28 Bulgaren die door de Servische overheid uit de gevangenis ontslagen en door haar waren afgemaakt. Verder werden 300 Bulgaren uit verschillende steden van Macedonië naar Katchanik gevoerd. De Serviërs hebben een groot aantal Bulgaren die bij hunne treinen reispedafdeelingen werden gebruikt gedood. Vele Servische families waaronder verscheidene van Servische officieren zijn in Uskub gebleven. De vertegenwoordigers van de Servische overheid en Servische hoogere officieren rieden de Amerikaanse commissie en andere personen aan Uskub te verlaten daar naar zij zegden de Bulgaren een barbaarsch volk zijn en dat zij door de Bulgaren zouden worden neergeschoten.

Tegelijkertijd echter lieten zij hunne eigene families te Uskub en verzekerden dat de Bulgaren menschen van goeden aard zijn en dat hun geen leed zou geschieden.

Turksche Fronten

Turksch ambtelijk bericht.

KONSTANTINOPEL, 27 Oktober. — buiten het gewone geweevuur en kleine gevechten met springbussen is het op het gausche front rustig.

Ter Zee

BERLIJN, 26 Oktober (Korresp. Norden). Volgens een bericht van de Alandseilanden aan Stockholm Aftonbladet, moesten Russische en Engelsche duikboten in de Lumparen fjord hun operatiebasis hebben. De haven moet daar voor bijzonder geschikt zijn. Met betrekking tot de vernietiging van de Prinz Adalbert wordt van bevoegde zijde aan de Korrespondenz Norden medegedeeld, dat het interessant is, te kunnen constateeren dat tot dusver door Duitse torpedo's vernietigd werden 16 Engelsche, 4 Fransche, 3 Russische en 1 Japansch oorlogsschip, terwijl daarentegen slechts 3 Duitse oorlogsschepen door torpedo's in den grond geboord werden, t. w. de Prinz Adalbert, de kleine kruiser Hela en een torpedojager.

LONDEN, 25 Oktober (Reuter). Zondag is het stoomschip Haro van de Elder Dempster-lijn met het voorschip in brand op korten afstand van het land bij North Deal voor anker gekomen. Groote vlammen sloegen uit de voorruimen, bijtijden tot boven de toppen der masten. Sleepboten, die het schip omringden, spotten groote hoeveelheden water in de brandende ruimen, maar de sterke noordenwind, die later opstak, wakkerde den smeulenden brand telkens weer aan, totdat tegen middernacht het schip over de geheele lengte in vuur stond.

De vlammen laaiden tot buitengewoon groote hoogte op en verlichtten het donkere, stormachtige water mijlen ver in het rond.

Den volgende morgen woedde het vuur nog voort, doch toen de vloed opkwam, sloegen de hooggaande zeeën over het schip heen en bluschten het vuur. Tegen den middag werd eene vreeselijke ontploffing gehoord, die de Haro gedeeltelijk verzielede. Groote hoeveelheden wrakhout en waterzuilen werden hoog de lucht in geslingerd. Even later was het vuur uit, maar het binnenste van het schip was geheel uitgebrand en de romp zwaar beschadigd. Tenzij het weer kalmer wordt is de Haro waarschijnlijk geheel verloren.

De bemanning is te Deal ontscheept, behalve de hoofdmachinist, die vermist wordt. Verscheidene gekwetste matrozen zijn naar het hospitaal te Deal gebracht.

(De Haro, van de African Steamship Cy. (Elder-Dempster lijn te Londen) met 2799 ton bruto en was in 1893 gebouwd. — Rd.)

Verdere Telegrammen

DE VEREENIGDE STATEN EN ENGELAND.

LONDEN, 26 Oktober. — «Exchange Telegraph Co.» bericht uit Washington. De Amerikaanse nota aan Engeland over de blokkade der Duitse havens en de in beslagname van Amerikaanse ladingen verklaart de koninklijke Engelsche verordeningen voor volkerrechtelijk onwettig en waardeloos. Daarbij werden de landen op verschillende manier behandeld zoodat Skandinavië b. v. naar Duitschland uitvoeren kan en de Vereenigde Staten er niet toe bij machte zijn.

De nota legt er nadruk op dat een blokkade de onzijdigen niet bindt, wanneer ze niet in feite doorgevoerd wordt. De nota lozenstraft dat de vermeenterle Amerikaanse uitvoer bewijst dat er ladingen naar Duitschland gaan, en verder dat de last van het bewijs over bestemming der lading niet ten laste valt van de (Amerikaansche) verzenders. De nota staat er op dat de onzijdigen in ieder geval het recht hebben goederen, die geene kontribande zijn, maar Duitschland uit te voeren. De nota komt de uitdrukkelijk opvoering der vrijheid der zeeën in.

DUITSCHLAND

BERLIJN, 26 Oktober. — Het Berliner Tagblatt noemt het verlies, dat het Duitse rijk door den dood van baron Von Wangenheim heeft geleden, buitengewoon zwaar. «Wij zijn — zegt het blad — niet rijk aan mannen, die op diplomatiek gebied een leidende rol kunnen spelen. Niet altijd is men zoo gelukkig als in Konstantinopel, waar op het juiste oogenblik de juiste man op de juiste plaats stond».

GRIEKENLAND

BERLIJN, 27 Oktober. — De Lokal Anzeiger verneemt via Boedapest uit Athene, dat in politieke kringen aldaar de toestand als zeer hachelijk wordt beschouwd. De tekst van de nota van antwoord aan de entente wordt over het algemeen goedgekeurd. Ekele bladen zijn van meening dat de positie, die de regering thans heeft ingenomen, gevaarlijke gevolgen kan hebben. De gezanten der entente hebben nl. met nadruk bevestigd dat de troepen der geallieerden niet zullen worden teruggetrokken en dat met de ontscheping van troepen ondanks eventuele bedreigingen zal worden doorgegaan. Daartegenover staat het gerucht in regeringsgezinde kringen dat de regering vastbesloten is zich te houden aan het door haar in de nota van antwoord is gekomen standpunt.

Het Grieksche legerkorps te Saloniki is volgens uit Sofia ontvangen berichten op nieuw versterkt met twee divisies.

De Grieksche gezant te Sofia heeft een onderhoud gehad met den correspondent van het Berliner Tagblatt omtrent de betrekkingen van Griekenland tot Bulgarije. Hij gaf de volgende uiteenzetting: Ik hoop dat de betrekkingen spoedig goed zullen zijn. Griekenland en Bulgarije

karlien niet van landbouw kan leven. Ik begrijp niet waarom de genadize mevrouw dat voor u verbergen wil. Weliswaar zit zij voorloopig nog ongestoord in hare woning en heeft derhalve uw raad niet nodig. Maar hoe het ook zij, bij ons weten allen, dat zij ternauwernood rondkomt. Zij loopt rond, om geld te leenen, zegt men. Waarschijnlijk wil zij u met hare zorgen niet lastig vallen, en hoopt tot aan uw examen alles nog als van ouds in stand te kunnen houden, en de bezitting niet eerder te moeten verkoopen, dan na dat zij hier gedaan hebt en een nieuwe woonst hebt».

Hede sprong op en stapte door de kamer. Dan bleef hij voor Alin staan. «Maar menschen, gij tracht mij gekheden wijs te maken. Wij zijn toch rijk.»

«Ik weet wel, dat gij bij ons in de streck reeds sedert lang onier de hoogstaanden wordt gerekend» gaf Alin toe, «maar gij moet nochtans bezippen, dat het niet kan blijven duren, als men slechts uitgeeft en niets ontvangt. Als gij de mijn nog hadt, ware dat natuurlijk anders.»

Hede zette zich weer. «Mijne moeder zou mij dat alles toch hebben medegedeeld,» opperde hij losjes. «Ik ben u danbaar, Alin, maar gij hebt u zeker enkel door praatjes laten sonrik aan jagen.»

(Wordt voortgezet).

GUNNAR HEDE

door

SELMA LAGERLÖF

—o—

4

Het was een schoone herfstslag tegen het einde van de jaren dertig. Toentertijde stond te Upsala een oud, geel, laag huis, wonderlijk eenzaam op een kleine weide, buiten, aan de uiterste perken van de stad. Het zag er tamelijk vervallen en minder gemeedelijk uit, alleen door eenen overvloed welig woekerende ranken van een wilden druivelaar schooner gemaakt; aan de zijde, waar de zon het langst zat, was hij zoo hoog opgekropen, dat hij de drie vensters van de eenige verdieping gansch omraamd had.

In eene kamer, bij een dezer groen-omkranste vensters, zat een student zijn koffij na het ontbijt te drinken, een lang, koop mensch, van voornaam uiterlijk. Het luktige haar droeg hij met zorg uit het gelaat gekamd, slechts eene lok viel aantonend weer neer. Zijn kleeding zat net en gemakkelijk, zelfs tamelijk elegant.

Ook zijne kamer was zeer fraai, bemeubeld met een goede sofa, zacht opgevulde stoelen, eene groote schrijftafel en prach-

tige boekenrekken. Boeken echter zag men er bijna niet.

Hij was nog aan 't koffiedrinken, als een student van 'n gansch ander slag bij hem binnentrad, een klein, breedgeschouderd man, gezet en sterk, leelijk, met groot aangezigt, dun haar en grove huid.

«Hede,» zei de binnentredende, «ik kom, om een ernstig woord met u te spreken.»

«Is u iets onaangenaams voorgevallen?»

«Ach neen, mij niet,» zuchtte de andere. «Spijtig genoeg betreft het u.» Hij zweeg een tijdje, en zag voor zich, op den vloer. «Was het nu maar niet zoo verwenscht onaangenaam, daarover te beginnen.

«Laat dan maar zoo,» stelde Hede voor, wiens lachlust door dezen plechtigen ernst werd opgewekt.

«Ja, maar dat is 't nu juist, ik mag niet langer zwijgen,» wedervoorde de gast. «Ik zou zelfs veel vroeger moeten gesproken hebben, maar het past zoo weinig voor mij, ziet ge? Ik kan de gedachte niet verjagen, dat gij in uw binnenste zult zeggen: Deze Gustaf Alin, de zoon van een onzer arbeiders, schijnt te meenen, iemand te worden te zijn, die mij de les kan spelen.»

«Bij al wat ge wilt, Alin,» riep Hede levendig uit, «geloof toch niet, dat ik zoo

zou kunnen denken. Mijn grootvader was toch ook een boerenzoon!»

«Ja, maar daaraan denkt niemand meer,» antwoordde Alin. En hierbij zat hij loom en bedrukt vóór Hede, ieder oogenblik meer zijne boeren-maniëren aannemend, alsof deze hem uit de verlegenheid konden helpen.

«Ziet ge, zoo ik denk aan het verschil, dat tusschen uwe en mijne familie bestaat, dan meen ik te moeten zwijgen. Als ik me echter voor oogen houd, dat het u vader was, die mij toen het studeeren heeft mogelijk gemaakt, dan voel ik dat ik spreken moet.»

Hede zag hem goedmoedig aan. «Spreek op, dat ge uw kommer kwijt zijt.»

«Ja, ziet ge,» nam de andere weer het woord, «ik heb gehoord, dat gij niet werkt. Men zegt, dat ge in de vier semesters, met moe te een boek heb geopend. Men zegt, dat ge den ganschen dag door niets doet dan veel spelen. En dat stel ik me volstrekt goed voor, want, vroeger reeds, toen ge nog op de Jalusschool waart, zoudt ge liefst niets anders gedaan hebben. Maar toen moest ge werken.»

Hede leunde ietwat stijf verder achterover, en liet scheen immer ongelukkiger te worden. Trots dit voer hij vast besloten voort.

«Gij denkt waarschijnlijk, dat hij, die een landgoed als Munkhyttan bezit, ook zoo

vrij mag zijn, te doen en te laten wat hij wil. Komt hij door zijn examens, goed, komt hij er niet door, ook goed. Want gij wilt wel niets ander worden dan een landheer; in alle geval zijt gij zinnens, uw gansche leven op Munkhyttan door te brengen. Ik begrijp overigens best dat gij zoo denkt.»

Hede zweeg, en juist zoo scheen hij Alin als met een muur van voornaamheid omgeven, zooals voeger zijn vader de mijnbezitter en landheer, en zooals nog heden zijne moeder, de gonadige mevrouw.

«Maar het staat met Munkhyttan zoo goed niet meer als vroeger, toen de ijzermijn nog 'n ruime voortbrengst opleverde,» zoo nam hij voorzichtig weer het woord. «De landheer wist dat wel, en dat was ook de reden, waarom hij voor zijn dood nog bepaalde, dat ge zoudt studeeren.»

En de genadize vrouw weet het even goed, de arme, en het gansche kerspel weet het. De eenige, die er niets over weet zijt gij, Hede.»

«Meent gij,» vroeg deze, een weinig geprikkeld, «dat ik niet wist, dat de ijzermijn niet meer kan worden uitgebaat?»

«Ach neen,» wedervoorde Alin, «dat weet gij natuurlijk. Wat gij echter niet weet, is, dat het met Munkhyttan volstrekt gedaan is. Dank er maar zelf eens over na, dan zult ge inzien, dat men in Westdale-

hebben gemeenschappelijke belangen, voornamelijk van commerciële aard. Zij zijn er als naburen bepaald op aangewezen in voortdurende vriendschappelijke betrekking tot elkaar te leven. Bijzondere onderhandeligen, van welken aard ook, worden thans niet gevoerd, doch beide regeringen streven er naar om elkaar in alle kwesties door wederzijdsche tegemoetkoming in den korst mogelijken tijd te verstaan. Ik bedoel daarmee niet de gewone zinledige fraze, zeide de gezant, doch spreek geheel oprecht. Het bewijs hiervoor is de omstandigheid dat thans hier een Grieksche commissie vertoert om van Bulgarije graan te kopen.

Wij ontmoeten bij de Bulgaarsche regering de grootste bereidwilligheid, doch zouden wenschen, dat spoorwagens te onzer beschikking werden gesteld, minstens tot aan de grensplaats Oxtjilar, wat voorlopig wel niet mogelijk zal zijn, doordat het Bulgaarsche materieel te zeer in beslag genomen wordt voor oorlogsbehoefden.

Bovendien hebben wij aan Bulgaren, die over Griekenland naar hun vaderland terugkeeren, de meest mogelijke tegemoetkoming getoond. Dit hebben wij gedaan, niet omdat de Bulgaarsche regering ons daarom verzocht heeft, doch spontaan en met graagte.

Op de vraag, hoeveel troepen te Saloniki ontscheept waren, antwoordde de gezant: Ik mag mij over dit punt begrijpelijkerwijs niet nader uitlaten, wil echter op den voorgrond stellen, dat eigentlijk nooit politieke redenen hebben bestaan, die Griekenland scheiden van de Middellandische Zee-mogendheden en dat zelfs vele gemeenschappelijke belangen ons met de Middellandische Zee-mogendheden verbinden.

NEW-YORK, 26 Oktober. (R. uter.) De koning van Griekenland heeft aan den Atheenschen correspondent van de Associated Press het volgende verklaard: Griekenland doet niet anders dan het zwaard uit de schede trekken. Het bedreigt niemand, doch kan niet dulden dat de gebeurtenissen een bedreiging van de onaanstootbaarheid van het land of de vrijheid van het Grieksche volk zullen vormen. Het is mijn plicht om mijn land te behoeden voor het gevaar van onordelijkheid door in den Europeeschen oorlog betrokken te worden. Ik zal dit tot elken prijs doen, indien het mogelijk blijft.

KEULEN, 27 Oktober. — Men tracht in entente kringen te Athene den op Griekenland geëfenden druk als een onschuldige poging voor te stellen. De bijzondere correspondent van de « Corriere della Sera » meldt, dat Engeland geen nieuwe aanbiedingen heeft gedaan en ook geen dreigementen op zijn eerste aanbod heeft laten volgen. Zoodra de entente voldoende strijdkrachten geland zal hebben, verwacht men, dat zij Griekenland opnieuw rekenschap van zijn houding zal vragen.

BERLIJN, 27 Oktober. (Corresp. Norden) — Uit Weenen wordt aan het « Berliner Tageblatt » geseind, dat volgens aldaar ontvangen berichten uit Boekarest de koning van Griekenland een decreet ge-

teekend heeft, waarin de staat van oorlog afgekondigd werd.

CHINA

KEULEN, 27 Oktober. Echo de Chine, medt dat de leiders van de Deutsche firma Sietas en Blambek aanzegging hebben gekregen, om Tsingtau te verlaten. Hun vier baambten zijn door de Japansche overheid in hechtenis genomen, onder beschuldiging dat zij aan de Deutsche regering berichten over den tegenwoordigen toestand in Tsingtau hadden gezonden, waardoor zij handels-spijage hadden bedreven.

EGYPTE

KAIRO, 26 Oktober. In antwoord op de berichten in bladen te Konstantinopel, over de voorbereidselen der Turken voor een nieuwe expeditie tegen Egypte, heeft de sultan van Egypte besloten een lichte van 50.000 man onder de wapenen te roepen, ten einde aan het afslaan van Turksche invallen in Egypte mede te werken.

ENGELAND

LONDEN, 26 Oktober. — Blijkens de Engelsche verlieslijsten van 22 Oktober zijn 26 officieren gesneuveld en 76 gewond of vermist. Bovendien zijn onder dattekening van 13 Oktober 3053 manschappen als gelood, verwond of vermist opgegeven. De admiraliteit vermeldt de namen van 4 gesneuvelden en 1 vermisten officier, en van 20 gesneuvelden, gewonden of vermiste onderofficieren en manschappen.

De « Times » bevat nog een lijst van 18 gesneuvelde officieren, die in de ambtelijke verlieslijsten niet voorkomen.

ITALIË

BERLIJN, 27 Oktober. — Het Berl. Tageblatt ontleent via Luzano aan de Stampa, dat de weigering van Griekenland een zekere bevrediging te Rome heeft gewekt, want Italië kon tegenover het afstaan van Cyprus alsook aan het regelen van het Twaalfdelandenvraagstuk niet onverschillig zijn. Intusschen heeft de houding van Griekenland den toestand, van het standpunt van de entente beschouwd, ingewikkeld gemaakt.

Het viervoudig verbond moet nu Griekenland voor een dilemma stellen, namelijk: of dadelijk met entente meegeen of ontwapenen, of een blokkade der Grieksche kust verwachten.

Uit Luzano wordt nog aan het Berliner Tageblatt geseind dat den vertegenwoordigers van de quadruple entente te Rome de angst om het hart geslagen moet zijn voor de bijeenkomst van de Italiaansche Kamer. Want nu reeds dragen zij hun trawanten op, met protesten en zelfs bedreigingen tegen een bijeenkomst van het parlement stelling te nemen. De woordvoerder van de aanhangers der quadruple entente, de Popolo d'Italia, heeft reeds sedert eenige dagen met grooten ijver een dergelijke beweging op touw gezet, en spoort het volk aan, om tegen de bijeenkomst van het parlement te protesteeren. Salandra zal weten, dat het volk achter hem staat. De Popolo d'Italia spoort Salandra aan, dat hij de nem-

van den reserve-kapitein der pioniers Max zur Nedden, op 19 Oktober 1914 in een nachtelijk gevecht in Vlaanderen gesneuveld; zij doen ons bij eerste kennismaking hopen, dat de uitgave van het geheele dagboek niet lang op zich zal laten wachten.

Wij willen hier de vraag buiten beschouwing laten, waarom de Deutsche legerleiding eerst einde September de operaties tegen het groote nationale Belgische bolwerk begon; verschillende antwoorden zijn hier op gegeven, welke allen aan het onveelheid, dat zij op weinig betrouwbare gegevens gebaseerd zijn; eerst later zal ook over dit punt, evenals over zoovele andere het volle licht kunnen worden ontstoken.

De krijgsverrichtingen tegen Antwerpen begonnen, zooals bekend is, op 28 Sept. 1914, onder het opperbevel van generaal von Bessler; besloten was niet de stad geheel in te sluiten, noch haar vestingssysteem systematisch aan te grijpen, maar, steunend op de sterke artillerie, in « abgeklärtem Verfahren », zooals dat genoemd wordt, met volle kracht druk op een bepaalden sektor uit te oefenen. Zoo was het krijgsplan.

Kapitein zur Nedden kreeg bevel een brug over de Dender te slaan (bij Aerschot?), waarover de Deutsche 43 cm. kanonnen gevoerd werden; op 28 September werd deze opgesteld te Heyst op-

indertijd door het parlement verstrekte algemeene volmacht eigenmachtig zal verlengen, zonder aan het parlement van te voren vragen te moeten voorleggen.

BULGARIJE

SOFIA, 26 Oktober. — De Grieksche regering heeft een commissie benoemd om voor rekening van Griekenland in Bulgarije graan te kopen en het vervoer te regelen. De commissie is reeds te Sofia aangekomen.

OOSTENRIJK

WEENEN, 27 Oktober. — Sedert gisteren vertoert een groep journalisten uit onzijdige landen te Weenen om de kampen der krijgsvangenen en andere instellingen te bezichtigen.

De buitenlandsche journalisten, onder wie zich vertegenwoordigers van de Deensche, Grieksche, Nederlandsche, Noorsche, Zweedsche, Zwitsersche en Spaansche pers bevinden, genieten van de zijde van het ministerie van oorlog alle tegemoetkoming en worden van de zijde der bevolking met sympathie begroet.

BUITENLAND

De Balkan

Nog diplomatisch gekonkel.

Met de mededeling van Bulgarije aan de voor de Entente verkeerden kant, is de Entente nog niet tevreden. We vernemen, pas nadat onze verwondering over de schending der Grieksche onzijdigheid door een groep van mogendheden die steeds voorgegeven heeft de vrijheid der kleine staten o zoo vurig te beminnen, — we vernemen, zeg ik, dat het diplomatisch gekonkel der Entente met verdubbelde hevigheid is losgegaan in Griekenland.

Weer is een aanvang gemaakt met de bekende politiek van loven en bieden. En dat is het sonooise bewijs van der Entente's onmacht het met zooveel brio aangekondigde plan door te voeren: Servie te redde, Duitsland op den Balkan te verpletteren, en het voor goed te doen afzien van eender welk ondernemen tegen Egypte Britsch Indië

Het hervatten van de onderhandelingen met Griekenland na de onzijdigheid van dit kleine land te hebben geschonden, nu neg verwachtingen dat het zijn bloed vergieten zoude voor een zaak waarmede het niets te maken heeft, is niet alleen het summum der onbeschaamtheid, maar tevens onbetwisbaar ook de eenbaardige erkenning der eigen onmacht, de erkenning van het gebrek ook op tragische wijze aan gebrek aan vertrouwen in zich zelf. En dit laatste is het feit dat de andere betrokken volkeren de minste toegevendheid inboezemen zal juist.

Ik durf het overigens aan hier te voorspellen dat de onderhandelingen met Griekenland juist ophetzelde tragisch komische einde uitloopen gaan als de vroegere met Bulgarije.

Ze hebben daar overigens een verre van geruststellende gelijkenis mede. Inderdaad

den Berg, het stadje, dat gebouwd is op een heuvel, welke ter hoogte van vijftig meters boven het omringende land uitsteekt.

Het Belgische leger bood aan deze beweging geen krachten tegenstand, maar toch was het nog een gevaarlijke geschiedenis, want de naaste forten konden met hun 40,400 meters geschild Heyst gemakkelijk onder vuur nemen. Daarentegen konden op dien dag de Duitschers van de drie meest nabijzijnde forten, Wavre Sint Katherina, Koningshoeve en Lier, slechts het tweede bestrijken, daar voor de beide anderen de 42 centimeters van Krupp noodig waren, deze nog niet ter plaatse waren en alleen nog maar de 15 cm. kanonnen en de Oostenrijksche 30 5 motorkanonnen te Heyst in stelling waren gebracht.

Beide volgende dagen (29 en 30 September) valt den kapitein de gevaarlijke opdracht te beurt op 1,800 meter voor de fortenrij infanterie stellingen te bouwen in de omgeving van Koningshoeve, hetgeen onder geweldige schrapnell-vuur der Belgen gebeurde. Den 1sten Oktober gaat een troep dan met een infanteriebrigade onder moorddadig vuur nog verder voorwaarts tot op 600 meters van de forten Lier en Tallaert, waar zij zich ingraven en aan een geweldig bombardement moeten weerstand bieden. (Wort voort.)

ook toen bestond het loven en bieden op stukken gebied vanwege de Entente uit gronden die niet in haar bezit zijn. Aan Griekenland belooft Engeland nu:

1. — Cyprus, een groot eiland aan de kust van Turksch Klein-Azië.
2. — Afstand van Ionie. (Kustland en eilanden in Klein-Azië.)
3. — De Servische distrikten aan de Beneden-Wardar.
4. — De Bulgaarsche kust aan de Egeïsche Zee met de havens van Porto Lagos en Dedeagatsch.

Van al dit gebied dat van Griekenland een kleine groote mogendheid zou maken, is enkel het eiland Cyprus nog in Engelsche handen. En hoe komt het dat Engeland nu dit land aan Griekenland wil afstaan? Omdat het sedert Engeland het garsche Egypte heeft aangehecht, voor het merkantiele Engeland geen waarde meer heeft. Ook zou het nu voor Griekenland enkel nog een betrekkelijke waarde hebben.

Al de andere gebieden hooren niet aan Engeland toe, hebben nooit aan Engeland toebehoord, en zullen het ook nooit. Zeer verwonderlijk klinkt derhalve de uitdrukking van het telegram dat ik hier voor mijn oogen liggen heb, afstand van Ionie. Engeland heeft dat land niet af te staan, want het behoort sedert ontelbare eeuwen tot het Turksche Rijk.

Wat ook vreemd aandoet is het feit dat Engeland Griekenland zou willen in bezit stellen van de Servische distrikten aan de Beneden-Wardar.

Deze streek is het die vroeger hardnekkig door de Serviers aan Bulgarije werd geweigerd. Het belooft stuk gronds gaat waarschijnlijk tot de stad Veles. Het Oostelijke deel van dit terrein is reeds door de Bulgaren bezet.

Nog opmerkelijker is het feit dat Engeland en Frankrijk dit uitsluitelijk Macedonisch gebied aan Griekenland willen afstaan. Waren Engeland en vooral het grootmoedige Frankrijk niet steeds de kampioenen van de volstrekte vrijheid der kleine nationaliteiten? Wanneer echter het eigenbelang van Frankrijk en ook van Engeland het wenschen, dan wordt de leugengrond van heel die liefelijke stelling blootgelegd met het grootste cynisme. Daarop roep ik de aandacht van de flaminganten als voor de wijziging van Vlaanderen nog op de entente rekenen zouden.

Een nog erger voorteken voor de mislukking der Entente plannen is dat ze, nog meer dan die met Bulgarije, aangegaan worden op een voor de Entente door den opmarsch der Bulgaren zeer kritiek oogpunt. Daarbij staat nog de inname van Riga en van Danaburg meer dan ooit in het teken van het onmiddellijke nabijzijnde.

Eindelijk is een groote reden voor Griekenland om zich van alle vijandelijkheden te onthouden ten opzichte van Bulgarije, dat het in tegenstelling met Bulgarije en Turkije, nog steeds ver van hersteld is van de wonden van twee Balkanoorlogen overgebleven. Servie zelf was daar niet van genezen.

« Messagero Athènes » schrijft: De vakkundigen van het grootste aanzien bewijzen dat voor een tocht tegen Bulgarije in deze omstandigheden niet een leger van 150 000 maar wel van 400 000 noodig zijn zou.

Het zenden van zulk leger zou voor Griekenland een zelfmoord beduiden.

Kenschetsend is het dat in Grieksche kringen over een zoo groot getal aan troepen wordt gesproken. Dit bewijst wel dat al wat de Entente in Saloniki geen groot totaal bereikt en geen groote strijdwaarde heeft.

Wat voor Griekenland geen zelfmoord beteekenen zou maar een gemakkelijk werk, waaraan vele lauweren zouden verbonden zijn, zou wel het met geringe krachten doorvoerbare verjagen zijn der Britten en der Franschen raten die zich op Grieksch grond hebben genesteld.

Men heeft reeds gesproken over een ultimatum dat door de Entente aan Griekenland zou gericht worden zijn. In dit geval denk ik dat de uitslag even rampzalig zijn zal als eenige weken geleden te Sofia. Nu is voor koning Konstantijn het uur gekomen te toonen wie er meester is in Griekenland: de koning zelf of der Franschen bandhond: Wenzelos, de tweede Alkibiades.

Welke Turc haalde ook weer aan het goede woord van den grooten Goethe: Wat den Franschen ook kwaads overkomen moge, het weze hun hartelijk gegund!

Te Weenen en Berlijn

(Van een in zijn nalen medewerker) Een in Engeland opgevoed Nederlander (en dus Engelschgezind) schrijft in « The

Times » zijne bevindingen bij eene reis naar Weenen, die hij onlangs ondernam.

• Voor zaken naar Weenen geroepen, werd mij bijzonderlijk door daar geblevene Engelsche onderdanen gevraagd, dat men in Engeland de Oostenrijkers met de meest mogelijke toegevendheid zou behandelen, daar zij zelf in Oostenrijk onberispelijk werden behandeld. Ik avondmaalde met vier Engelsche vrienden in een restaurant, en hoewel de Engelschen niet na 8 uur mogen uit zijn, en er in het gezelschap verscheidene Oostenrijksche officieren aanwezig waren, die goed wisten dat mijne vrienden Engelschen waren, werden wij niet gestoord en konden wij bij elkander blijven tot bij twaalf. Weenen is heden zeer vroolijk, voornamelijk daar de Oostenrijkers zeer zeker zijn van de overwinning, en grooten roem dragen over hunne overwinningen op het Russisch front.

• Hoewel vele voedingsartikelen schaars zijn, of zelfs geheel ontbreken, is er te Weenen brood in overvloed.

De briefschrijver geeft hier ook mededeeling van zijne bevindingen bij zijn doortocht te Berlijn. Het grootste deel daarvan vindt men in onstummervaneergisteren, waarin een ander medewerker van « The Times » het leven te Berlijn beschrijft. Evenwel geeft ook deze briefwisselaar eenige andere bemerkingen die niet van belang outbloot zijn.

• Buiten de moeilijkheden met de broodkaarten, schrijft hij, zou men in Berlijn niet zeggen dat het oorlog is. De broodkaart wordt overal met de grootste strengheid geëischt en men kan geen sneedje brood bekomen in een restaurant als men zich niet laat inschrijven voor het verblijf van minstens één nacht!

• De Duitschers zijn zoo vol vertrouwen omdat Engelsche en Fransche bladen hier zeer gemakkelijk te bekomen zijn, en dat de Duitschers soms reeds lang een nieuwsje uit Frankrijk hebben vergeten, als wij in Engeland als allerlaatste nieuws krijgen!

• Ik lees in verscheidene Engelsche blaiken dat Duitschland gebrek heeft aan allerhande waren. De eenige schaarschte waarvan ik hoorde gewagen, was die van rubber, wollen kleederen, en Havanna-sigaren.

• Het gemak, met hetwelk in Berlijn « The Times » en « Le Temps » kon kopen, ander halve dag na het verschijnen toont hoe gemakkelijk hier vreemde blaiken kunnen worden ingevoerd. Hoewel « The Times » hier zeer slecht is gezien, wordt zij veel gelezen, en wordt zij ook ook veel door de Deutsche pers gebruikt.

Kunstkronijk

Marguerite Gauthier

Ik zou u stellig met 'n relaas over dit stuk — dat, wie had het durven denken, 'n kasstuk schijnt te worden — niet willen lastig vallen ware het niet dat door het weggaan van Mevr. Van de Wiele, 'n jong element haar eerste schreden in deze zware rol op ons toneel heeft gewaagd.

Waar het jorge, het oude gaat vervangen in het leven, daar heb ik alud 'n levendige belangstelling voor gevoeld, ook dus hier. Welnu, lezer, om u ineers de totaal-indruk te geven van Mevr. Demoor's optreden, moet ik eerlijk bekennen dat haar verschijning me goed deed en dat haar figuur sympathiek is. Begrijp daar nou niet bij dat ik onvoorwaardelijk alles wat ze deed best keur, nee, maar over het geheel geoordeeld was haar prestatie kunstvol. Was Mevr. Demoor niet immer en te weinig de Marguerite Gauthier, toch waren de oogenblikken dat z'er wezenlijk boven op was, momenten die boven het tranige en builelige verouderde gadoe van Mevr. Van de Wiele ver verheven waren. Mevr. Demoor heeft als jeugdige toneelspeelster deze rol in het teken van onze moderne tijden opgevat en hiermee de handschoen geworpen aan allen die nog in zake toneelspeelkunst thuis horen in het hause tijdperk van de echte Marguerite... 1850!

Aan soberheit, eenvoud en diepgewoeldheid ging haar uitvoering niet mank: denk aan het prachtige contrée en scène en het toneel met de Varville, die 'n grote speelster waardig zijn; aan het dialoog met Armand over het leven van vrouwen als zij... hoe eenvoudig, keurig, fijn gekleurd, echt kunstwerk, zonder toen in het lompe melodramatische uit te wateren; en dan het 4de bedrijf... dat zijn allen waarborgen voor het waarachtige kunnen van Mevr. Demoor.

Hoe Antwerpen werd ingenomen

Van Deutsche zijde bezitten wij een vrij volledig, vlot geschreven overzicht van de geschiedenis der gebeurtenissen rond en in Antwerpen (eind September—begin Oktober 1914), in een hoofdstuk van Blunder's « Mit dem Hauptquartier nach Westen », een boek dat slechts weinig meer geeft dan destijds in de groote pers door dagbladcorrespondenten bekend werd gemaakt. Van de andere zijde is over deze zaken weinig of niets geschreven, waarbij de publikaties van het Belgische legerbestuur nog niet ten dienste staan; evenwel is het algemeen bekende boekje van een Belgisch ingenieur, die als vrijwilliger der genie aan de verdediging heeft deel genomen, « Antwerpen belegerd en gevallen », een levendig verhaal van een oogenzige en derhalve van onschatbare waarde.

Uit historisch oogpunt is de oogst dus, zooals men ziet, na een jaar mager; en daarom begroeten wij de korte aantekeningen in de « Berliner Zeitung am Mittag », boven vermeld, met dus te meer ingegenomenheid. Deze aantekeningen zijn ontleend aan het nog onuitgegeven dagboek

En hoe behoudensgezind de massa ook het oude aan het lijf hangt, toch moet ze wijken en loslaten voor de kracht en drang van het nieuwe, als dat dan wezenlijk degelijk is; en zoo was het ook hier: Mevr. Demoor's bijval steeg bij het publiek met elk bedrijf.

Voor iets moet ik toch Mevr. Demoor waarschuwen: hier en daar is de uitspraak niet verzorgd; sommige klanken bewijzen dat ze wel nooit lessen onder flinke leiding heeft gehad; dat is jammer, ze zou hierin moeten voorzien want dit gebrek komt nu reeds duur te staan in het bijzetten van dramatische kracht.

Als Mevr. Demoor nog wat meer tehuis zal zijn op de planken van ons toneel en haar omgeving gewoon zal zijn geworden, zal hare aanwinst in ons gezelschap 'n ware leemte aanvullen.

Ik mag deze beschouwing niet eindigen zonder 'n woordje te zeggen over de krante wijze waarop heer Hesselink de rol van St Gaudens heeft uitgebeeld: dit rolletje van weinig betekenis nam hij over van den heer Janssens die wel zeer leuk deed maar er toch naast sloeg. Heer Hesselink integendeel heeft ons als St Gaudens de echte «viveur», de verwijde oude fatterige salonvrijer gegeven, iets wat door het clowneske optreden van den heer Janssens nooit werd bereikt.

OSKAR FRANK.

Donderdag aanstaande, eerste wederopvoering van het blijspel-comedie: *Muurbloempjes*.

Stadsnieuws

Ter gelegenheid van Allerheiligen zijn de bureaus van het Gemeentebestuur en de Gemeentekas gesloten op Maandag, 1 November aanstaande. De aangiften van geboorte en overlijdens zullen dien dag aanvaard worden 's morgens van 10 uur tot middag.

Difft. — Een onbekende diët, heeft verleden nacht de koord ontvreemd geacht aan het reddingstoestel der Stropkaai. Een onderzoek is ingesteld.

Mededeelingen van het stedelijk Inlichtingskantoor Halle-Belfort. — Het kantoor zoekt de volgende personen op:

1° De echtgenooten en de kinderen van Eugène Ghijseghe Opsomer, gevlucht uit Merckem. Ze schijnen in Oost-Vlaeren gewoond te hebben, nu misschien in Engeland. De man woont te Handzame.

2° Madame Maurice Kerkhoff; laatste adres: 52, rue Pachéou, Brussel.

3° Vermander De Beuckelaere, René, landbouwer te Staden, West-Vlaanderen.

4° Du Jardin, Egide-Emile, traceur in «La Brugeoise» te Brugge.

5° Barré Benoit, foerereiziger, 37 jaar, zijn vrouw, Duville Marie, en hun vijf kinderen.

6° Van Thuyne-Covemaeker, Aloïs, landbouwer te Woumen bij de nieuwe steen, Jonkershove (West-Vlaanderen). De zuster Leonie Covemaeker is te Harvenge (Mons) bij den eor. heer Pastoor.

7° Covemaeker, Justin, van Merckem bij Diksmuide.

8° De Tilleur Alfons, 44 jaar. Zijn vrouw en kinderen van hem gescheiden toen Diksmuide werd genomen, verblijven te Warmaarde, arrondissement Kortrijk, kanton Avelgem, bij Visscher, brouwersgast.

9° Notaris Berghman, van Oostende, 44, Van Iseghemlaan.

10° Wyseur Alfons, geneesheer, van Komen, rue du Faubourg.

11° Wyseur Robert, student in de geneeskunde.

12° Menu Karel, landbouwer, zijne vrouw Cornette Sofie, en hunne kinderen: Maurits, Amand en Lydia: De Grauwe Hendrik en zijne vrouw Zulma; Wyckaert Hendrik en zijne vrouw Mena Marie, allen van Vormezele bij Ieperen.

13° De Moor August, schrijnwerker, Wetterschen steenweg, gemeente niet vermeld.

14° Leontine De Raeye-Hulstaert, van eene gemeente bij Gent.

Ziek gevallen. — Woensdag rond 5 uur, is de genaamde Georges Van der Verre, oud 16 jaar, wonende Chartreuzenlaan, nr 23, lijdende aan eene breuk, op den openbaren weg, Magelsestraat, gevallen. De heer dokter Tijgat heeft hem de noodige zorgen toegebracht, en hem ver-

volgens naar het gasthuis doen overbrengen.

Gemengd Nieuws

Oost-Vlaanderen

Officiële uitslag van verbetering van het Paardenvas en heuring van Dekhengsten. — Omschrijving Ninove. — Ingeschreven hengsten 54, waaronder 19 veulens, 53 hengsten werden goedgekeurd, 1 afgekeurd. — De volgende premien werden toegekend:

Voor hengsten veulens van 2 jaar. — 1e premie: 200 fr., met zilveren medaille, aan M. E. De Roo, te Ninove, voor «Liseron de Zuy», vos; 2e premie: 150 fr., met bronzen medaille, aan M. Van Temsche, te Burst, voor «Aiglon», vos; 3e premie: 75 fr., met bronzen medaille, aan M. Remus Cyrille, te Appelsterre, voor «Bruno», bruin; 4e premie: 75 fr., met bronzen medaille, aan M. De Ceuleneer, Cyriel, te Appelsterre, voor «Vengeur», bruin; 5e premie, met bronzen medaille, aan M. De Roo, voornoemd, te Ninove, voor «Indigène de Zuy», vos.

Voor dekhengsten van 3 jaar. — 1e premie: 400 fr., met zilveren medaille, aan Mr. J. Vanderschueren, te Appelsterre, voor den hengst «Utha», bruin; 2e premie: 300 fr., met bronzen medaille, aan denzelfde, voor den hengst «Ulysses», bruin; Bijgevoegde premien van 150 fr., met bronzen medaille aan: Mevrouw We Van Melckebeke, Ninove, voor «Pascals», huid: vos; 2e M. Cobbaert, Oultre, voor «Paul», huid: vos zwart.

Voor dekhengsten van 4 jaar en meer: 1e premie: 550 fr., met zilveren medaille, aan M. J. Vanderschueren, te Appelsterre, voor «Thyrée», bruin, 5 jaar; 2e premie: 400 fr., met bronzen medaille, aan M. Cobbaert, te Oultre, voor «Beau Liseron», vos, 6 jaar.

Bijgevoegde premien van 200 fr., met bronzen medaille, aan MM. 1° Cobbaert, M., Oultre, voor «Marquis», vos, 7 j.; 2° Vanderschueren, J., Appelsterre-Eychem, voor «Gamin», bruin, 8 jaar; 3° Van

denborre, Aug., Ninove, voor «Horace», bruin, 8 jaar; 4° Id., id., voor «Glaucur», vos, 6 jaar; 5° De Ceuleneer, Appelsterre, voor «Etonnant», bruin, 5 jaar.

Bewaringspremien van 700 of 800 fr. — A. Premie van 700 fr., aan Mev. We Van Melckebeke, te Ninove, voor «Gaston», bruin, 7 jaar.

B. Premie van 700 fr., aan M. Cobbaert, te Oultre, voor «Baron d'Appelsterre», vos, 14 jaar.

Bewaringspremien van 500 fr. — A. aan M. De Ceuleneer C., te Appelsterre, voor «Togo», bruin, 10 jaar.

Bewaringspremien van 6000 fr. (annuïteit 1200 fr. — 1200 fr. aan M. Vandebare, Aug., te Ninove, voor «Jef de Pollaere», bruin, 8 jaar, 2e annuïteit.

Bewaringspremien van 600 tot 800 fr. — a) 700 fr. aan de heer Vanderschueren, J., te Appelsterre, voor «Suart», schimmel, 11 jaar; b) 600 fr. aan de heer Temsche, M., te Burst, voor «Nougat», bruin, 12 jaar.

N. B. — Wordt aangeduid om mede te dingen in de vegadering van 9 November aanstaande voor het bekomen van eene bewaringspremie van 6000 fr.: Mev. We Van Melckebeke, te Ninove, met «Gaston», bruin, 7 jaar.

St-Denis-Westrem. — Gruis. — Woensdag 27 October van 11 1/2 tot 2 ure, voor de kleine verbruikers; om 2 1/4 ure verdeeling onder de landbouwers. Prijs: 29 frank.

Maïschoeken en ideale onmiddellijk na den verkoop van gruis. Prijs: 36 fr. en 52 frank.

Spek en smout, nog eene kleine hoeveelheid is te verkoopen Woensdag van 8 tot 12 ure. Prijs: fr. 2,80 en fr. 2,60.

Daar het Komiteit tot heden nog over geene rogge beschikt of bekomen heeft, is het broodtranten geschorst geworden, voor dezen die een voorraad graan hebben. Elkeen kan gebruik maken van het meel dat over 14 dagen gedeeld geweest is door het Komiteit.

Zwijnaarde. — Amerikaansche winkel. Heden voormiddag: boonen, erwten, céraline 60 centiemen de kgr.; gruis, hominy 50 cent. de kgr.; koffie 2 fr. 70 de kgr.; maïsmeel (geel) 50 centiemen de kgr.;

rundvleesch 2 fr. 20 de kgr.; spek, sugarcorn, tomaten de doos 50 centiemen; zout 40 centiemen de kgr.

Hedenmiddag: spek uitsluitelijk voor de werkliden.

Donderdag gansch den dag, bloem met bons, altijd familiekaart medebrengen.

Vrijdag: Broodbons van 3 tot 4 ure. Niet laten.

Orongen. — Roggemeel. — De personen, die maandelijks hun roggemeel koopen, mogen het komen halen donderdag aanstaande, om 2 ure de inwoners van de Assels en de Beekstraat; om 2 1/2 ure deze van Keuze; om 3 1/2 ure deze van de Schuyterstraat; om 4 1/2 ure deze van de Vierhekkens.

Die niet op zijn uur komt zal moeten wachten; de witte kaart niet vergeten.

Voor Luhteren wordt de bestelling gedaan om 2 ure in de gemeenteschool van het gehucht. Te Baarle zal zij door de zorgen van de gewone personen geschieden.

Tarwemeel. Elke inwoner wordt ten dringendste uitgenodigd spaarzaam met het brood om te gaan, want er komt thans slechts 400 gram tarwemeel per persoon en per dag toe.

Burgerlijke stand

GENT. — Overlijden van 26 October. — Honorine Petryns, 29 j., z. b., echtg. Hanssens, Antwerpensteenweg, 73. — Leonard De Paep, 67 j., z. b., Rooigemstr., 48. — Maria Baeyens, 44 j., z. b., echtg. Steurbaut, Nieuwbrugkaai, 28. — Martin Ghysels, 8 j., Arendstraat, 11.

Overlijden van 27 October. — Edgard Petit, 16 j., student, Antheunisstraat, 9.

Geboorteaangiften van 25 en 26 October. — Gergette De Roo, Korte Notelaarstraat, 23. — Albert Van Pamel, Gerststraat, 51. — Madeleine Minnaert, Nachtegaalstr., 108. — Paula Denoblic, Kraaistraat, 83. — 2 onw.

BRUGGE. — Overlijden van 19 October. — Marguerite Massche, 20 j., z. b., Marlastraat.

Overlijden van 20 October. — Constant Verheye, 77 j., z. b., St-Clarastraat.

Overlijden van 21 October. — Leonie Bousery, 18 m., Roopeerdstraat.

Overlijden van 22 October. — Jan Poppe, 74 j., werkman, Marlastraat. — Robert Puype, 1 d., Bouvierstraat. — Frans Fockedeij, 74 j., g.d., bravenbesteller, wed. Barbara Wroghington, Stalpijlaats.

Geboorten. — Elisabeth Van Steenkiste, Graanschuurstraat. — Robert Puype, Bouvierstraat. — Urban Van Hulle, Maasgdenstraat. — Elisabeth Viaene, Blankenbergsteenenweg. — Viviana Bloeyart, Oost-Gistelhof. — Elisabeth Depuydt, Predikheerenrei.

Door sterfgeval

TE KOOPEN: 4 gasmotor (3 paarden) lintzaag, 4 dresseuse, 4 touplier, 4 draalbank, alsook al de toebehooren. Zich te bevragen ten burele van dit blad. (178)

Men verlangt eene kamer te huren van 10 fr. per maand, voor persoon alleen, in het midden der stad, niet gemeubeld. Schrijven bureel van dit blad, onder de letters H. P. 238

Door reden van vertrek, café over te nemen, goed gelogen, aan voordeelige prijs. Schrijven onder de letters A. B. 24, bureel der «Vlaamsche Post». (239)

BRUSSELS LEZERS

Een weekabonnement op dit dagelijkse Vlaamsche dagblad, kost 35 centiemen. Tegen dien prijs wordt «De Vlaamsche Post» iederen dag ten uwent besteld. Abonneert u bij de verkoopers, of aan het bureau: 7, Zwalmstraat, 7, Brussel.

Boekhouder

Een deiftig persoon, goed op de hoogte van het boekhouden, vraagt plaats, voor 1 of 2 uren per dag of voor de boeken in een gang te plaatsen, is zeer ervaren rekenplichtige. Schrijven bureel van dit blad C. D. (242)

Men verlangt te huren, een appartement bij deiftige personen; niet gemeubeld, voor een huize van 2 personen. Prijs en straat opgeven a. u. b. Schrijven bureel der «Vlaamsche Post» onder de letters V. V. (243)

Voor NINOVE en omringende Gemeenten worden terstond gevraagd:

Werkzame verkoopers voor ons blad; verzekerd loon.

Zich te wenden tot ons blad

89, Edmond De Deynstraat

NINOVE (Kerkhofstraat)

Abonneert U op

DE VLAAMSCHE POST

het radicale Vlaamschgezinde dagblad, orgaan der

JONG-VLAAMSCHE BEWEGING

die ijvert voor een

ZELFSTANDIG VLAAMSCH-VLAANDEREN

Vraagt een wekelijksch abonnement aan onze voortverkoopers

PRIJS: FR. 0,25 PER WEEK

ABONNEMENTSPRIJZEN:

Alleen voor het Gouvernementsgebied per post thuis besteld:

Per maand: 2,25 fr.

drie maand: 6,50 fr.

zes maand: 12,00 fr.

jaar: 20,00 fr.

Voor het Buitenland:

Per maand: 3,00 fr.

drie maand: 8,50 fr.

zes maand: 15,50 fr.

jaar: 30,00 fr.

Voor het Etappen- en Operatiegebied: zich wenden tot onze verkoopers.

Prof. Dr.
J. V. de Groot
Levenswijze

Drie voordrachten, te Leuven uitgesproken. — Iedere druk: 4.— frank

Wedergeboorte

Drie Voordrachten, te Leuven uitgesproken. — Derde druk: 4.— fr. Prijs te samen ing. : fr. 3.— Gebonden fr. 3.—

Welk ander bijchrift zou nog passend kunnen wezen bij titels der bovengenoemde, overhekende boeken, dan een zeer warm aanbeveling aan ieder, die zenuw niet las, of een even warme aansporing tot herlezing aan hen, die ze kenden? Aan ieder ernstig denkend mensch waarborgen deze geschriften, uren van verheffend genot.

C. L. van Langenhuyken
Amsterdam-Rotterdam
Voor België bij «De Vlaamsche Post».

Schoolgerief - Schoolboeken KLASBOEKEN

Daar de reizigers de verschillende boekhandels van Oost- en West-Vlaanderen moeilijk kunnen komen bezoeken, verwachten we de bestellingen per brief.

Op onze klasboeken wordt vooral de aandacht gevestigd: het zijn de meiste, de beste en de door de Vlaamsche leerlingen meest gewenschte.

Twee soorten: gekartonneerd (0,45 fr. en slap (0,40 fr.) Voor honderd 34,50 fr. en 27 fr. voor groote bestellingen belangenrijke prijsverminderingen.

Algemeen depot:

Klasboeksekretariaat, Steenweg op Wemmel, 136, Jette-bij-Brussel.

Men kan ook bestellingen doen door tussenkomst der depothouders van 't blad

VLAAMINGEN! KOOPT HET KLASBOEK

«De Vlaamsche Student» met Vlaamsche spreken en Vlaamsche liederen. (185)

Men verlangt te huren. Een burgerlijke woning in voorgeborchte der stad, met tuin, prijs tusschen 25 tot 30 fr. per maand. Schrijven naar «De Vlaamsche Post», onder de letters A. S. 10. (240)

Hollandsch Invoer-Verzendhuis

VAN KOOY & C

GENT, 17, Garenmarkt, 17, GENT

Steeds VOORRADIG: Sunlight-zeep, Triumf-zeep, Stui-verseep, Excelsior-zeep, Dubbel Blank zeep en diverse andere soorten!

Zeepoepers: Bleekertje, Duif, Den Hamer, Hollandsche Waschvrouw, Anker, Heldere Wasch, Het Waschmeisje, Savoline, Edelweiss n° 1 en n° 2.

Padvindere-chocolaad, cacao van al de bekende Hollandsche merken, in doozen en los.

SPECERIJEN — KOLONIALE WAREN

BILLIJKSTE PRIJZEN

De volgende vlugschriften over Vlaanderen zijn te bekomen bij het beheer van ons blad:

1. Frankrijk in Vlaanderen 0,15

(verscholenen voor den oorlog)

2. De Crisis in Vlaanderen en de Vlaamsche Beweging in verband met Groot-Nederland 0,50

3. Vlaanderen verlost van het Fransche juk 0,50

4. Wordingsgeschiedenis v. d. Grooten Oorlog «Valter» 1,00